

HEMLÖS.

1.

Verkligheten är min bleka stjärna,
morgondagen blir min veka vän.
Stumheten befordrar makten,
dödens likar likaså.
Så jag stämmer opp min stämma,
ropar uti tomma natten:
Är det någon hemma?
Trevar efter sprickan här -
dubbeltytt moral.
Söker med ett styvt pekfinger
köra upp det uti rumpan
på den gamla stumpan
(rättvisans gudinna,
hon med falska vågen).
Ingen såg en -
hela rättssystemet nickar
ja till pängarna och slickar
Kapputtallötts röv
Pängar Pängar Pängar -
sov ni gott i era sängar.
Ni som har en sån.

2.

Jag lever i skuggan av ett ögonblick.
Ni låter era tankar vila
som murken vardag. Ni betar er.
Min saknad kläder kroppen -
längtan står så naken
som när jag föddes.

Ett blossom, ett andetag, en smula
gryn i fattiggrytan
som ni av dårskap vill förbyta
mot falnat guld och döda skogar.

Gu va ni knogar!
Först är störst och minst är
ett upplöst lik i någon massgrav
där era läkare får räkna DNA.
Tack ska ni ha -
förtvivlan!

3.

Jag söker ögonblicken i mitt liv
som om jag vore med i teve.
Jag söker livet i vart ögonblick
som om jag vore dömd till döden.

En gnutta vanvett hade kanske
slått livet ur er andra. Jag spelar
på min panflöjt medan ni
har brått att gräva era gravar.

Jag har sett tillräckligt långt in
i era rövhål för att veta
att Gud har övergett er långsamt.
Ni tror på Makt och Pengar och desslikes.

Jag har en roddbåt -
hon ligger här i hamn och väntar.
FRIHETEN heter hon, hon guppar
vid randen av min längtans ocean.

Här är plats till alla, bara man är hågen.
Vågen svallar, stormen viner.
Följ med om ni så bara vågar.
FRIA skall vi vara.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jan Trobäck med Poeter.se id #14725 innehar upphovsrätten